

τρίτον τούτων σοφώτατον καὶ γλαφυρώτατον· ὑφαίνει γὰρ
 πρῶτον μὲν διατείνειν πρὸς τὰ πέρατα πανταχόθεν, εἴτα
 στημονίζεται ἀπὸ τοῦ μέσου (λαμβάνει δὲ τὸ μέσον ἰκανῶς),
 ἐπὶ δὲ τούτοις ὥσπερ κρόκας ἐμβάλλει, εἴτα συνυφαίνει. Τὴν
 5 μὲν οὖν κοίτην καὶ τὴν ἀπόθεσιν τῆς θήρας ἄλλοθι ποιεῖται,
 τὴν δὲ θήραν ἐπὶ τοῦ μέσου τηροῦσα, κάπειθ' ὅταν ἐμπέσῃ
 τι, κινηθέντος τοῦ μέσου, πρῶτον μὲν περιδεῖ καὶ περιε-
 λίττει τοῖς ἀραχνίοις, ἕως ἂν ἀχρεῖον ποιήσῃ, μετὰ δὲ ταῦτ'
 ἀπὴνεγκεν ἀραμένη, καὶ ἐὰν μὲν τύχῃ πεινωσα, ἐξεχύλισεν
 10 (αὕτη γὰρ ἡ ἀπόλαυσις)· εἰ δὲ μὴ, πάλιν ὀρμᾷ πρὸς τὴν
 θήραν, ἀκεσαμένη πρῶτον τὸ διερωγός· (5) ἐὰν δέ τι
 μεταξὺ ἐμπέσῃ, πρῶτον ἐπὶ τὸ μέσον βαδίζει, ἀκκείθεν
 ἐπανέρχεται πρὸς τὸ ἐμπεσόν, ὥσπερ ἀπ' ἀρχῆς. Ἐὰν δέ τις
 λυμῆνηται τοῦ ἀραχνίου, πάλιν ἄρχεται τῆς ὑφῆς κατα-
 15 φερομένου τοῦ ἡλίου ἢ ἀνατέλλοντος, διὰ τὸ μάλιστα ἐν
 ταύταις ταῖς ὥραις ἐμπίπτειν τὰ θηρία. Ἐργάζεται δὲ καὶ
 θηρεύει ἡ θήλεια· ὁ δ' ἄρρην συναπολαύει. (6) Τῶν δ' ἀρα-
 χνίων τῶν γλαφυρῶν καὶ ὑφαινόντων ἀράχνιον πυκνὸν δύο
 ἐστὶ γένη, τὸ μὲν μεῖζον, τὸ δ' ἔλαττον. Τὸ μὲν οὖν μα-
 20 κροσκελέστερον κάτωθεν κρεμάμενον τηρεῖ, ὅπως ἂν μὴ
 φοβούμενα τὰ θηρία εὐλαβῇται, ἀλλ' ἐμπίπτῃ ἄνω (διὰ γὰρ
 τὸ μέγεθος οὐκ εὐκρυφές ἐστιν), τὸ δὲ συμμετρότερον ἄνωθεν
 ἐπηλυγισάμενον τοῦ ἀραχνίου ὁπλὴν μικράν. (7) Δύνανται
 δ' ἀφιέναι οἱ ἀράχνη τὸ ἀράχνιον εὐθύς γεγόμενοι, οὐκ ἔσω-
 25 θεν, ὥς ὃν περίττωμα, καθάπερ φησὶ Δημόκριτος, ἀλλ' ἀπὸ
 τοῦ σώματος, οἷον φλοιὸν, ἢ τὰ βάλλοντα ταῖς θριξίν, οἷον
 αἱ ὕστριχες. Ἐπιτίθεται δὲ καὶ περιελίττεται καὶ τοῖς μεί-